

आसुयुवपिरपिलपित्रपिचमश्च । (१२६/२८८७)

^१आङ्गूर्वात् सुनोते: यु वपि रपि लपि त्रपि ^२चम इत्येतेभ्यश्च षष्ठं प्रत्ययो भवति । यतोऽपवादः ।
आसाव्यम् । याव्यम् । वाप्यम् । राप्यम् । लाप्यम् । ^३त्राप्यम् । ^४आचाम्यम् । अनुकृतसमुच्चयार्थश्च-
कारः । ^५दभि—दाभ्यम् ॥

आनायोऽनित्ये । (१२७/२८८८)

आनायः इति निपात्यते ^६अनित्येभिर्भेदे । नयते ^७राङ्गूर्वाण् षण्डायादेशौ ^८निपात्यते । आनायो दक्षि-
णग्निः । रुढिरेषा । तस्मादनित्यविशेषे दक्षिणाग्नावेवा ^९वतिष्ठते । तस्य चानित्यत्वं नित्यमजागरणात् ।
पश्च गार्हपत्यादानीयते दक्षिणाग्निराहवनीयेन सह एकयोनिः, तत्रैतन् निपातनं, न दक्षिणाग्नि-
मात्रे । तस्य हि योनिविकल्प्यते ‘वैश्यकुलाद् वित्तवतो भ्राष्टाद्वा गार्हपत्याद् वा’ (पार. गृ. १.२.३)
इति ।

आनायोऽनित्य इति चेद् दक्षिणाग्नौ कृतं भवेत् ।

एकयोनौ तु तं विद्यादानेयो ह्यन्यथा भवेत् (म. भा. २.८९) ॥

प्रणाय्योऽसम्मतौ । (१२८/२८८९)

अविद्यमाना सम्मतिरस्मिन् ^{१०}इत्यसम्मतिः । सम्मननं सम्मतिः, सम्मतता, पूजा । प्रणाय्यः इति निपात्यतेऽस-
म्मतावभिर्भेदे । प्रणाय्य ^{११}श्चोरः । असम्मतौ इति किम् ? प्रणेयोऽन्यः । यद्येवं कथम् ^{१२}एतत्, ‘ज्येष्ठाय पुत्राय
पिता ब्रह्म ब्रूयात् ^{१३}प्रणाय्यान्तेवासिने, नान्यस्मै कस्मैचन’ (छा. ३.१०.५.६) इति ? सम्मतिरभिलाषोऽप्युच्यते ।
तदभावेन निष्कामतया असम्मतिरन्तेवासी भवति । तस्मै निष्कामाय मोक्षार्थं यतमानायान्तेवासिने प्रणाय्याय
ब्रह्म ब्रूयात् इति युज्यते ॥

पाय्यसान्नाय्यनिकाय्यधाय्या मानहविर्निवाससामिधेनीषु । (१२९/२८९०)

पाय्यादयः शब्दा निपात्यन्ते यथासङ्गत्यं ^{१४}माने हविषि निवासे सामिधेन्यां चाभिधेयायाम् । ^{१५}पाय्य
इति माडो ष्यत्प्रत्ययः, ^{१६}आदे: पत्वं च निपात्यते माने । पाय्यं मानम् मेयम् अन्यत् । सम्पूर्वान्नियतेर्ण्यदायादेशा-
वुपसर्गदीर्घत्वं च ^{१७}निपात्यते । सानाय्यं हविः (तै.सं.७.५.१०३) । संनेयमन्यत् । रुढित्वाच्च हविर्विशेष एवाव-
तिष्ठते । निपूर्वाच्च चिनोते: ष्यदायादेशावादिकुलं च ^{१८}निपात्यते । निकायो निवासः । निचेयम् अन्यत् ।
धाय्या इति धायो ष्यत् प्रत्ययो निपात्यते सामिधेनी चेत् ^{१९}सा भवति । धाय्या ^{२०}सामिधेनी । धेयम् अन्यत् ।
सामिधेनीशब्द ऋग्विशेषस्य वाचकः । तत्र च धाय्या इति न सर्वा सामिधेनी उच्यते, किं तर्हि, काचिदेव ।
रुढिशब्दो ह्यम् । तथा चासामिधेन्यामपि दृश्यते, ‘धाय्याः शंसत्यग्निनेता त्वं सोमक्तुभिः’ (ऐ. ब्रा. १२.७)
इति ॥

1. स्वादिभ्यश्च फ.
2. चमि अ. क.
3. अवत्रायः क, वाप्यम् ड.
4. आचाम्यः क. ड.
5. दभि:
अ. क. फ. ह.
6. अनित्ये वाच्ये अ, वाच्येऽये फ.
7. धातोः इत्यश्चिकम् फ.
8. भवतः फ. ह.
9. भवति:
अ, विशस्यते फ. ह, विज्ञायते ह.
10. सोऽयम् फ. ह.
11. चौरः अ. फ.
12. एतदेव फ.
13. प्रणाय्य-
चान्ते० ड.
14. मानादिषु अभिधेयेषु फ.
15. पाय्य इति नास्ति फ.
16. आदिष्टत्वं च फ.
17. निपात्यते
नास्ति फ.
18. भवति अ.
19. सा नास्ति फ.
20. सामिधेनी नास्ति फ.